

CMYK

॥ जय व्रत्ता जी ॥

॥ माता वारोंडाहेवी प्रसन्न ॥

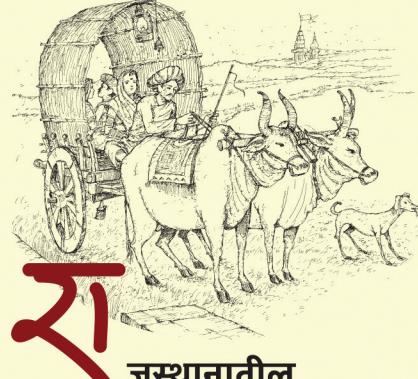
गुन्हेगारीचा कर्दनकाळ संदेश संध्या

संपादक : लक्ष्मणराव पाटोळे
वर्ष : ११ अंक : १० सोमवार दि. २७ फेब्रुवारी २०२३ ते रविवार दि. ०५ मार्च २०२३ पाने : ८ किंमत : ५/- रुपये
www.crimesandhya.com महाराष्ट्रातील १४ जिल्ह्यांत वितरीत होणारे साप्ताहीक crimesandhyavasai@gmail.com

ठाणे ■ पालघर ■ मुंबई ■ जळगाव ■ नाशिक ■ थुळे ■ बिठ ■ परभणी ■ पुणे ■ औरंगाबाद ■ लातूर ■ उर्मानाबाद ■ सोलापूर ■ नांदेड

शेतीच्या वादातून भयानक हत्याकांड घडले	३
शेजान्याने दोन बाहिरींसह तिर्योंचे मुडदे पाडले	४
आता कुरे गेले गोरक्षक आणि हिंदुव्यादी!	५
राज्यात वन आौदोगिक विकास महामंडळ	६
सुरु करणार -सुरीर मुनगंटीवार	७
जिल्हात शाश्वत स्वच्छता ठेवणे हीच संत	
गाडगेबाबांना आदरांजली-संदिप कोहिणकर	
गळूमार्फीयाशी सांटलांट शासवाची फसण्यूक; पाथरी	
तहसीलदाऱ्याच्या यांकशीचे जिल्हाधिकाऱ्यांवरी दिले आहेश	

रा

जस्थानातील

मारवाड-आगोळाई गावातून पाण्याच्या शोधात
दोन युवक बाहेर पडले.

ते साल होतं १८९७ सव्याशे वर्ष झाली या गोषीला.
जवारमलजी आणि धाकटा छोटमलजी.

जोडी थेट पोचली अंजिंठ्याच्या
पायथ्याशी. मुक्काम वडाळी - वाकोद,
जिल्हा जळगाव. हाती रिकामा लोटा,
उरात अफाट जिह. रुजलेल्या कठोर परिश्रमाचा बांधा,
भविष्य घडविण्याची अपरंपार उमेद.

जवारमलजींची तीन अपत्यं, सागरमलजी,
मुकनंचंदंजी, हस्तीमलजी. सागरमलजींचे चिरंजीव
हिरालालजी यांचा नित्यक्रम-

रामप्रहरी धार काढून गडी-माणसांना
उठवायचं, ऊन-पाऊस-वारा यांची तमा न
बाळगता चालायला लागायचं. शेती-माती करायची,
धान्य-दाण्याची देवघेव करायची. पै-पैका शिलकी टाकायचा.
पुन: शेतीतच लावायचा. शेती वाढवायची.

मोर्चा एकत्र कुटुंबाला गुण्यागोविंदानं नांदवायचं. हे सगळं करत असताना

माणुसकी जपायची. प्रेम द्यायचं, सग्या-सोयांपेक्षा शेजार, शहरापेक्षा गाव जवळचं मानायचं.
धनाजी वानरखेडे असो वा नामदेवराव देशमुख अर्ध्या रात्रीही परस्परांच्या हाकेला धावून जायचं!
कै. हिरालालजी व गौराबाईच्या कुंडल्यात विचित्र ग्रहांची युती. ओळीनं चार अपत्यं जगली नाही
म्हणून पाचवं हरिजनाच्या ओटीत टाकलं, जगलं. त्याचं नाव भवरलाल, धाकटा कांतीलाल.

आजही तळागाळातल्या माणसाबद्दल व वाकोद-जळगावबद्दल प्रेम, कृतज्ञता, त्यांनीच हे जीवन दिलं ही
भावना कायम दिसून येते. त्यांचे पांग याच जन्मात फेडायसाठी सारखी तळमळ, आकांक्षा, धडपड.

वाडवडिलांनी पाण्यासाठी दाहीदिशा शोधल्या. भवरलालजींनीही तोच ध्यास घेतला.

पाणी नियोजनाचा. पिढ्यापिढ्यांना जोडणारा हाच अंतरीचा धागा !

त्याला जोड दिली नवतंत्राची, ज्ञानाची, संशोधनाची, मातीच्या बांधिलकीचं तर बाळकळूच होतं.
राणीदानजी, बन्सीलालजी, दलीचंदंजी, शिवराजजी, कांतीलालजी, गिरिधरलालजी

यांच्या साथसोबतीने भवरलालजींनी उद्योगाची पायाभरणी केली.

निष्कलंक चारिस्त्र्य हा वारसा पिढ्यापिढ्या होताच. साधेणा आणि सदाचार रक्तातच. संयुक्त कुटुंबातील सर्वांचं जगणं खुल्या
पुस्तकासारखं, कुणाला कोणी शिकवलं नाही. परस्परांकडे पाहूनच ते आपसूक घडत गेले.

हा हा म्हणता रोपट्याचा कल्पवृक्ष झाला. पुढीची पिढी आली.

भवरलालजींचे आणि कांताईचे अशोक, अनिल, अंजित, अनुल व कांतीलालजींचे आणि शकुंतला यांचे अभय, अविनाश वारसा
सांगूनच मोरी झाली. डोक्यावरची पगडी गेली, टोपीही गेली, हातात मोबाईल व प्रसंगी गळ्यात टाय आला. बैलगाडी गेली. विमान आली.

- शेती आधारीत व्यवसाय मात्र कायम राहिले. भूमिपुत्रांचा आर्थिक स्रोत उन्नत करणारे कृषिविषयक प्रकल्प वाढले. शेतकऱ्यांच्या भरभक्कम
सहकार्याने वाढत्या उद्योगासोबत सहकार्यांच्या संरचनात्मक-गुणात्मक वाढीसह कारखाने, कार्यालयेही वाढली. वाकोद ते थेट जगभर
आंतरराष्ट्रीय स्तरावरचा व्याप सहकार्यांच्याही परिश्रमाने आणि बांधिलकीने विस्तारला. भारत सरकारद्वारा भवरलालजी 'पद्मश्री'ने सन्मानित
झाले. राष्ट्रीय-आंतरराष्ट्रीय पुस्तकाराने वेळोवेळी विभूषितही झाले, कर्मभूमीशी असलेलं नातं मात्र कायम राहिलं. आजही.

अशोकला ज्योतीची, अनिलला निशाची, अंजितला शोभनाची तसेच अनुलला भावनाची आत्मीयतापूर्वक साथसोबत लाभली,
संयुक्त परिवाराचा वसा आणि वारसा परंपरेने चौथी पिढीही प्रेमाने सांभाळताहेत... चौथी पिढी - अथांग-अंबिका, अमोली, अभेद, आशुली,

आरोही, अभंगसुद्धा त्याच व्यवसायात जुळली. आत्मन आणि अन्मय याच वाटेवर येतील...

अजूनही भली पहाट सोबत्यांच्या साथीनंच उगवते.

आजही अशोकजींच्या बरोबर 'घनश्याम सुंदरा श्रीधरा, अरुणोदय झाला' भूपाळीसह कोवळ्या उन्हातल्या

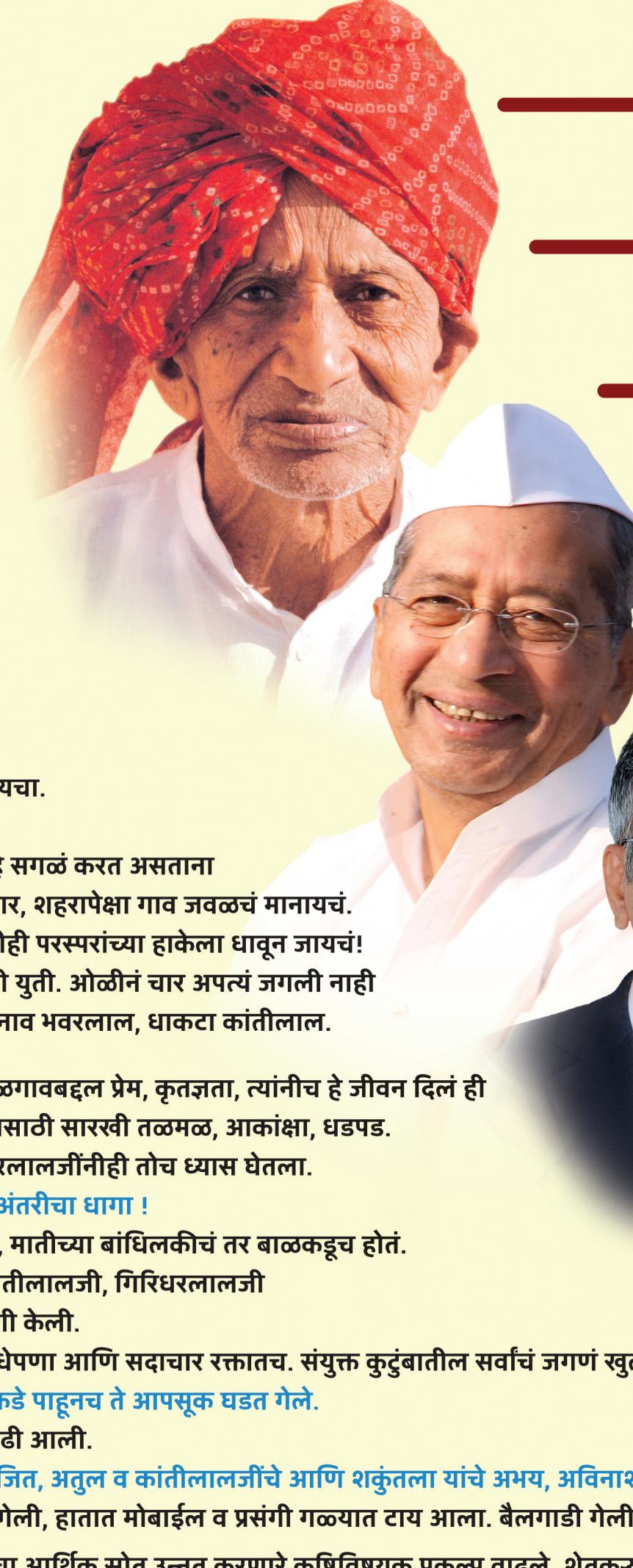
ऋचा कानावर घेत अर्धम, भवरलालजींचा आणि कांताईचा पणतू पहाट आनंददायी करतो...

सव्याशे वर्षाच्या कहाणी, परंपरेची, साठा उत्तरांची, सुफळ तर झालीच पण निरंतर प्रवाहितही आहे...

जगण्याला अर्थ देणाऱ्या थेंबापासून शाश्वततेचा भावार्थ देणाऱ्या तीर्थपर्यंत...

(जन्म : १२ डिसेंबर १९३७ निवारण : २५ फेब्रुवारी २०१६)

१२५
वर्षीय
मातीयी
कहाणी
(१८९७-२०२२)

जैन इरिंगेशन सिस्टीम्स लि.
कल्पना कणापरी, ब्रह्मांडाचा भेद करी.
www.jains.com

श्रद्धेय भवरलालजी जैन यांना श्रद्धावंदनिनी कृतज्ञतापूर्वक प्रणाम...

(जन्म : १२ डिसेंबर १९३७ निवारण : २५ फेब्रुवारी २०१६)

CMYK

रच गामातला हृदू स्सकृतात साक्षात् गामाता मानतात तिची पूजा करतात. शेतकऱ्यासाठी गोमाता हे मोठे पशुधन आहे. कारण तिच्या शेणापासून ते दुधापर्यंत सर्वच गोषी उपयुक्त असतात. म्हणूनच सरकारने गोवंश हृत्येचा कायदा बनवला. सरकारचा हा कायदा अस्तित्वात असताना काही स्वयंघोषित गोरक्षक अल्पसंख्याक समाजातील लोकांवर गोहृत्येचा ठपका ठेऊन त्यांना रस्त्यात दिसतील तिथे मारहाण करतात. गो तस्करीचे गुन्हे दाखल करायला भाग पाडतात. त्यांच्या या कृतीबद्दल खुद्द पंतप्रधान मोदी यांनीही एकदा आपल्या भाषणात जाहीरपणे नाराजी व्यक्त केली होती. हे सर्व एवढ्यासाठी सांगायचं आहे की कोल्हापूरच्या कणेरी मठात पंच महाभूत महोत्सवात ५२ गार्यांचा मृत्यू झाला आहे. या सर्व गायी शिळे अन्न खाऊन मृत्युमुखी पडल्या असे सांगितले जात आहे. ही घटना फार गंभीर आहे. अशावेळी स्वतःला गोरक्षक समजणारे आणि गो तस्करी करीत असल्याच्या नावाखाली कोणालाही रस्त्यात गाढून मारहाण करणारे गोरक्षक ५२ गार्यांचा मृत्यू नंतर गप्प कर्से? आता का नाही त्यांनी पंच महाभूत महोत्सवाच्या आयोजकांना जबाबदार धरून त्यांच्या विरुद्ध आवाज उठवला? आज तक सारखे गोदी मीडियाचे लोक आता का नाही ही बातमी दाखवीत किंवा या बातमीवर डिबेट घडवून आणीत? एरव्ही मोर्दींच्या विरोधात

रोतकरी मंत्रालय स्थापन क्वावे म्हणून विश्वलाला साकडे ग्रंथ दिडी जनजागर यात्रेचा पंठरपुरात समारोप

शे तकरा वारकरा कष्टकरा महासंघाचा
ग्रंथदिंडी जनजागर यात्रा महाराष्ट्रातील
एकूण २१जिल्ह्यात मार्गक्रमन करीत ३०००
कि.मी.चा प्रवास पूर्ण करून पंढरपुरात दि. २०
फेब्रुवारी २०२३ला दाखल झाली. ही पंचग्रंथ
दिंडी जनजागर यात्रेनी तीर्थक्षेत्र देहू येथील जगदु
तुकाराम महाराज गाथा मंदिरातून दि. १ फेब्रुवारी
२०२३ प्रारंभ केला व महाराष्ट्रातील शेतकऱ्यांना
कायदेशीर मार्गदर्शन करीत २१ दिवसाचा प्रवास
पूर्ण पंढरपुरात दाखल झाली. शेतकरी वारकरी
कष्टकरी महासंघाच्या जनजागर यात्रेची बैठक
दिनांक ११ नोव्हेंबर २०२२ ला तीर्थक्षेत्र देहू येथे
झाली होती. त्याठिकाणी शेतकरी नेते धनंजय
पाटील काकडे यांनी शेतकरी मंत्रालय होण्याची
आवश्यकता असल्याचे जाहीर केले होते.
त्यानुसार शेतकरी ग्रंथ दिंडी जन जगह यात्रेचे
आयोजन केले होते. ग्रंथ दिंडी यात्रा टाळ व
मृदंगाच्या आवाजात, शेतकरी मंत्रालय स्थापन
होण्यासाठी पांडुरंगाला साकडे घालूस,
पंढरीनाथाचे दर्शन घेऊन चंद्रभागेतिरी पोहोचली.
ग्रंथ दिंडीचा दि. २१ फेब्रुवारी २०२३ ला
सकाळी ११ वाजता ग्रामगीता तत्त्वज्ञान दर्शन
मंदिर, सांगोला रोड, पंढरपूर येथे समारोपिय
कार्यक्रम झाला. कार्यक्रमाचे अध्यक्षस्थानी
भूवैकुंठ ग्रामगीता तत्त्वज्ञान मंदिराचे संचालक-
सेवकराम दादा मिलमिले यांनी भूषितिले.

शेतकरी-वारकरी- कष्टकरी महासंघाचे अध्यक्ष श्री धनंजय पाटील काकडे व शेतकरी संघटना समनव्य समितीचे प्रमुख भगवान बोराडे यांनीही जनजागर यात्रा २१ दिवस सतत प्रवास करीत, परिश्रम घेऊन पूर्णत्वास नेली, याबद्दल त्यांचे पुण्यगुच्छ देऊन त्यांचे स्वागत करण्यात आले. प्रास्ताविक भाषण करताना शेतकरी-वारकरी- कष्टकरी महासंघाचे अध्यक्ष श्री धनंजय पाटील काकडे म्हणाले की, शेतकऱ्यांना न्याय व हक्क मिळाला पाहिजे, तसेच शेतकऱ्यांच्या समस्या सोडविष्यासाठी कृषीप्रधान देशात शेतकरी मंत्रालय स्थापनः व्हायला पाहिजे होते ते का झाले नाही? लाखो भाविक, व वारकरी, पंढरपुरात दाखल होऊन, विठ्ठलाला दरवर्षी पाऊस येऊ दे व शेतकरी सुखी होऊ दे, अशी याचना करतो. आषाढी एकादशीला मुख्यमंत्री सुद्धा यावर्षी पाऊस येऊ दे, व शेतकरी सुखी होऊ दे म्हणून विठ्ठलाला साकडे घालतो, शेतकरी अजून पर्यंत सुखी न होता, मात्र तो आत्महत्या करायला लागला. आता याला जबाबदार कोण? राजाची आणि प्रजेची मागणी जर एकच आहे तर शेतकरी सुखी का झाला नाही? मग तो आत्महत्या कां करायला लागला? या व्यवस्थेला जबाबदार कोण? शेतकरी आत्महत्या कां झाल्यात? भारताच्या पहिल्या घटना दुरुस्तीत १८ जून १९५१ ला पंडित जवाहरलाल नेहरू हंगामी सभापती असताना, १५० शेतकरी विरोधी कायदे तयार करून शेतकरी संस्थितासाठे करकुपाशास कुपे इन्हें

जरा जरी कुणी काही बोलले तर दिवसभर त्या विरुद्ध बातम्या पाटी गळ्यात घालून राजकारणाच्या चोर बाजारात

जरा जरा कुणा काहा बालल तर दिवसभर त्या विरुद्ध बातम्ही
देणारे हे चाढू पिरी करणारे चॅनलवाले आता गप्प का ? कारण
केंद्रात आणि राज्यात मोर्दीच्या भाजपचे हिंदुत्ववादी सरकार
आहे म्हणून त्यांची तोडे शिवली आहेत. जर यावेळी केंद्रात
आणि राज्यात काँग्रेस पक्षाचे सरकार असते, तर स्वतःला
कटूर हिंदुत्ववादी समजानाऱ्या या लोकांनी रस्त्यावर उतरला
थयथयाट केला असता. मुंबईचे शेटजी आणि पुणे
नागपुरातल्या भटजींनी आभाळ कोसळले हो.. अशी बोंबांग
मारत रस्त्यावर उतरलन हैदोस घातला असता. पण ५२
गोमातांची हत्या करण्यात आली याबद्दल कोणालाही खंड
नाही. सगळे चिडीचूप ! हेच का यांचे हिंदुत्व ? कणेरी मठाव
गोशाळा आहे आणि तिथे हजारो गोमाता आहेत. पण शिव
अन्न खाऊन ५२ गायीच्या मृत्यूनंतर इथल्या सर्वच गाईच्या
सुरक्षेचा प्रश्न ऐरणीवर आला आहे. सरकार मध्ये ले हिंदुत्ववादी
गप्प का ? संघातील लाठी काठी वाल्या तथाकथित हिंदुत्व
वाद्यांच्या हृदयाला या घटनेने पुस्तकी सुध्दा वेदना झाली
नाही का ? ज्यांच्या हृदयात देव आणि गोमाता आहे तो प्रत्येक
हिंदू ५२ गाईच्या हत्येने हळहळतो आहे आणि जे हिंदुत्वाचे

पाटी गळ्यात घालून राजकारणाच्या चोर बाजारात मतांचे जोगवा मागत फिरत आहेत ते मात्र शांत आहेत. कारण ते गाईच्या मृत्यूला जबाबदार असणारे हिंदुत्ववादी आहेत त्याच्या विश्वास अहर्तेचा समाजात पंचनामा होऊ नये आणि त्यांचे खरे रूप जगाला दिसू नये म्हणून या भयंकर घटनेवर पडला टाकण्याचा प्रयत्न सुरु आहे. हिंदुत्वाचा वापर आपल्या सोईनुसार कसा केला जातो याचेच हे जिवंत आणि तितके संतापजनक उदाहरण आहे. मग अशा लोकांवर या देशातील तमाम हिंदूंनी विश्वास ठेवावा का? खरे तर या घटने नंतर पंचनाम महूभूत महोत्सवाला बंदी घालून या महोत्सवाच्या आयोजकांची कसून चौकशी करून त्यांच्यावर गुन्हा दाखवा करायला हवा. त्याच बरोबर देशातील सर्व गोशाळाचा तपासणी करून तिथल्या गाईची सध्या काय अवस्था आण्याची सरकारने माहिती घ्यायला हवी. कारण ज्यांनी गोमातांच्या संगोपनाची आणि सुरक्षेची जबाबदारी घेतलेली आहे ते गोशाळा चालवणारे ही जबाबदारी प्रामाणिकपणी पाळतात की नाही याची शहानिशा व्हायलाच हवी आणि केंद्रीय सरकार तसेच प्रत्येक राज्यातील सरकारची जबाबदारी आहे.

त्याचबरोबर स्वयंघोषित गोरक्षक यानीही या गोशाळामध्ये जाऊन तिथल्या परिस्थितीचा आढावा घ्यायला हवा. रस्त्यावर फिरून केवळ अल्पसंख्यांकांना टार्गेट करण्यापेक्षा गोशाळा मधील वास्तव जाणून घेणे अधिक महत्वाचे आहे, राहुता राहिला प्रश्न जनवरांच्या तस्करीचा! तर अशा लोकांवर कठोर कारवाई व्हायलाच हवी. तसेच गोवंश हृत्या बंदी कायद्याची कठोरपणे अंमलबजावणी व्हायला हवी आणि हे काम अर्थातच सरकारने करायला हवे भलत्या सलत्या लोकांनी कायदा हातात घेऊन एका विशेष समाजातील लोकांना टार्गेट करणे चुकीचे आहे. मुळात वन्य जीव रक्षणाबाबत केवळ कागदावर कायदे आहेत, पण त्याची अंमलबजावणी केली जात नाही. त्यामुळे या देशात मुक्या प्राण्यांचे हाल केले जातात. बैलगाडा किंवा जली कटू सारख्या स्पर्धा या त्याचाच भाग आहे. पण त्याबाबत दिशाभूल केली जाते. पशुधन हे शेतकऱ्यांसाठी पोटच्या पोरासारखे असते त्यामुळे गाय, म्हैस, बैल यांचे हाल होताना शेतकरी पाहू शकत नाही, पण काही पुढाऱ्यांनी शेतकऱ्याच्या मनात संस्कृती आणि रुढी परंपरांची खोडसाळ कल्पना रुजवली, त्यामुळे बैलगाडा सारख्या शर्यतीना शेतकरी तयार होतो. पण हे कुठेतरी थांबायला हवे, जर थांबले नाही तर यातून आणखी मोठे वाद निर्माण होऊ शकतात.

भावस्पर्शी लेखनाचे धनी-कुसुमाग्रज

म राठी भाषेला महानुभवापासून ते अगदी अलिकडच्या मोबाईल युगातील मराठी परंपरेचा एक दीर्घ असा वारसा आहे. ज्ञानेश्वरांपासून ते अगदी अत्याधुनिक काळात आणि युवा साहित्य अकादमी विजेता लेखक प्रणव सुखदेव पर्यंत मराठी बोली आणि मराठी प्रादेशिक बोली असा फरक केला गेला असला तरी या दोन्हीमध्येही मराठी साहित्य निर्मिती ही विपुल झाली आहे. विपुलतेचे प्रमाण हे मराठी बोलीला एकदाच प्रास झाले नाही तर त्यासाठी प्राचीन मराठी वाड्मयापासून ते आधुनिक मराठी वाड्मयापर्यंतचा वारसा लाभला आहे. या वारसा परंपरेतील एक नाव म्हणजे विष्णु वामन शिरवाडकर उर्फ कुसुमाग्रज. कुसुमाग्रजांनी मराठी कविता अत्युच्च पातळीवर नेऊन ठेवली असली तरी त्यांनी आपल्या भाषेचा अभिमान राखताना इतर भाषांचाही त्यांनी मान ठेवला म्हणून भारत सरकारतके त्यांना ज्ञानपीठ पुरस्काराने गौरवण्यात आले.

कुसुमाग्रज यांच्या जन्मटिवशी म्हणजेच २१ फेब्रुवारी म्हणून साजरा करण्याचा निर्णय घेतला. त्यामुळे या दिवस आपल्या मातृभाषेवरील प्रेम व्यक्त करण्यासाठी २७ फेब्रुवारी रोजी दरवर्षी ‘जागतिक मातृभाषा दिन’ साजरा केला जातो.

१ मे रोजी साजरा होणारा ‘मराठी राजभाषा दिन’, २७ फेब्रुवारी रोजी साजरा होणारा ‘जागतिक मातृभाषा दिन’ आणि २७ फेब्रुवारी रोजी साजरा करण्यात येत असलेले ‘मराठी भाषा गौरव दिन’ हे तीनही दिन वेगवेगळे टिकाविशेष आहेत हे समजून घेणे महत्वाचे आहे. कुसुमाग्रजांनी महाराष्ट्राच्या सांस्कृतिक क्षेत्रामध्ये मोलाचे योगदान दिले आहे. मराठी कवितेला कुसुमाग्रजांनी एका वेगळा उंचीवर नेऊन ठेवले. शिवाय महाराष्ट्राच्या बोलीला साहित्यात विशेष असे स्थान निर्माण करून देण्याचा कुसुमाग्रजांच मोलाचं योगदान आहे. मराठी भाषा ज्ञानभाषा होण्यासाठी त्यांनी अथक परिश्रम घेतली कुसुमाग्रज यांचा जन्म नाशिक येथे २७ फेब्रुवारी १९११ गोर्जी व्याला विष्णु वामन शिरवाडकर यांच्या मोरु

कुसुमाग्रज यांच्या जन्मादवशा म्हणूनच २७ फेब्रुवारी रोजी ‘मराठी भाषा गौरव दिन’ साजरा करण्यात येतो. कवी कुसुमाग्रज यांच्या स्मृतीना अभिवादन करण्याच्या निमित्ताने २७ फेब्रुवारी हा दिवस ‘मराठी भाषा गौरव दिन’ म्हणून साजरा करण्याचा निर्णय २१ जानेवारी २०१३ रोजी महाराष्ट्र सरकारने घेतला. परंतु, याच दिवसाला अनेक जण ‘मराठी राजभाषा दिन’ असेही म्हणतात. मात्र, महाराष्ट्र सरकारच्या सामान्य प्रशासन विभागाने १० एप्रिल १९९७ रोजी काढलेल्या परिपत्रकात १ मे हा ‘मराठी राजभाषा दिन’ म्हणून साजरा करण्यात यावा, अशा सूचना देण्यात आल्या आहेत. तसा तो महाराष्ट्र राज्याची स्थापना झाल्यापासून १ मे रोजी साजरा करण्यात येत होता. परंतु, कालांतराने तो विस्मृतीत गेला. त्यामुळे १९९७ ला शासनाला पुन्हा परिपत्रक काढावं लागलं. २८ एप्रिल ते ३० एप्रिल १९९७ या तीन दिवशी विविध उपक्रम आयोजित करून १ मे रोजी समारंभपूर्वक सांगता सोहळा करावा आणि त्याचदिवशी मराठी राजभाषा साजरा करावा असा निर्णय सरकारने घेतला. सरकारच्या या निर्णयामुळे १ मे रोजी मराठी राजभाषा दिन साजरा करण्यात येतो. ‘मराठी राजभाषा दिन’ आणि ‘मराठी भाषा गौरव दिन’ प्रमाणेच २१ फेब्रुवारी रोजी जागतिक ‘मातृभाषा दिन’ साजरा केला जातो. युनेस्को या जागतिक पातळीवरील संस्थेनेच २१ फेब्रुवारी हा दिवस ‘जागतिक मातृभाषा दिन’ रोजा झाला. विष्णू वामन शरवडकर यांचा मान्य बिहिणीचे नाव कुसुम होते. त्या नावावरूनच त्यांनी आपली कवी म्हणून कुसुमाग्रज हे नाव वापरले. कुसुमाग्रज यांचा आपल्या आत्मनिष्ठ प्रतिभेने आणि समाजनिष्ठ भावस्पद लेखिणीने जागतिक दर्जाचे लेखन केले.

मराठी भाषा दिनाच्या निमित्ताने शाळा व कॉलेजमध्ये निंबंध स्पर्धा वकृत्व स्पर्धा आयोजित केल्या जातात. तसेच ठिकाणी मराठी नाटके काव्य संमेलन व मराठी संगीताचा कार्यक्रम आयोजित केला जातो. मराठी भाषेच्या संवर्धनासाठी आपण सर्वांनी मराठी भाषेचा जास्तीत जास्त वापर केला पाहिजे. तरच मराठी राजभाषा दिन साजरा करण्यात आला खरा अर्थ प्राप्त होईल. जीवनलहरी किनारा, मराठी माती, वाढळवेल अशा प्रकाराचे त्यांचे प्रकाशित काव्यसंग्रह आहेत. तसेच दुसरा पेशवा, वीर म्हणाली धरतीला, नटसप्राट, राजमुकुट ही त्यांची गाजलेली नाटके आहेत. मराठी भाषा ही नवव्याक शतकापासून प्रचलित आहे व त्यांची निर्मीती संस्कृत पासळा झाली आहे. महाराष्ट्र आणि गोवा या दोन्ही राज्यांची मराठी अधिकृत राजभाषा आहे. मराठी बोलणाऱ्या लोकसंख्येनुसार मराठी ही भारतातील तिसरी व जगाती पंथरावी भाषा आहे. माझ्या मराठीची बोलू कौतुके, पायांची अमृतातेही पैजा जिंके, ऐसी अक्षरे रसिके मेळविन” असून लिहून संत ज्ञानेश्वर म्हणतात की मराठी भाषेचा गोड

अमृतापेक्षा ही जास्त आहे. वैष्णव, जान्हवी, कल्पनेच्या तीरावर या काढंबन्या अशा अनेक साहित्य आणि कुसुमाग्रज यांनी मराठी भाषेचे महत्त्व लोकांसमोर मांडले. कुसुमाग्रज यांचे मराठी साहित्यातील योगदान अवर्णनीय आहे त्यांनी त्यांच्या साहित्याची सुरुवात कवितेपासून केली. पुढे कथा काढंबरी ललित वाड्यमायीतील नावाजलेली साहित्य रचना यांच्या लिखाणातून अवतरत गेली. तसे पाहिले तर आपल्या मराठी संस्कृतीचा वारसा खूप मोठा आहे. आपल्या मराठी माती मराठी चित्रपट, नाटक, काव्य, कविता इत्यादींचा फार मोठा वाटा आहे. अशा अनेक गोर्धीमुळे आजपर्यंत आपण हा मराठी वारसा जपत आलेलो आहोत. आपल्या या मराठी मातीत अनेक संत होऊन गेले. संत रामदास, संत ज्ञानेश्वर, संत तुकारामाचे अनेक संतांनी मराठी भाषेतून स्तोत्र, श्लोक लिहिले आणि लोकांना मानवी कल्याणाचा संदेश तर दिलाच त्याच्वरोबर मराठी भाषेचा ठसा लोकांवर लोकांचा मनावर उमटवला. छपती शिवाजी महाराजांनी मराठी संस्कृतीचे आणि मराठी भाषेचे रक्षण केले. एकदेच नव्हे तर अनेक प्रसिद्ध कलाकार या मराठी मातीत घडले. गानसप्राज्ञी लता मंगेशकर, सचिन तेंडुलकर, नाना पाटेकर, माधुरी दिक्षित, पहिल्या महिला राष्ट्रपती प्रतिभाताई पाटील, समाजसेवक अण्णा हजारे, समाज सुधारक बाबा आमटे तसेच उत्तम मराठी लेखक नाटककार पु ल देशपांडे यांसारखे अनेक रत्ने मराठी मातीतच घडली. पण या मराठी भाषेला लोक विसरत चालले आहेत. मायबोलीचा त्याग करून लोक इंग्रजी भाषेचा अवलंब करत आहेत. इंग्रजी ही काळाची गरज आहे नक्कीच त्याबद्दल दुमत नाही पण. त्यासाठी मराठी भाषेला विसरणे योग्य नाही. मराठी बोलणारा माणूस नोकरी-व्यवसाय उच्च शिक्षण या निमित्ताने जगाच्या कानाकोपन्यात गेलेला आहे. तिथे जाऊन हिंदी-इंग्रजी सारख्या इतर भाषा शिकतो आणि बोलतो परंतु आपल्या मराठी भाषेला आपण विसरत आहोत. त्या मायबोलीत आपण जन्मलो आणि आपल्याला घडवले त्या मायबोलीचा आपण आदर केला पाहिजे. आपण सर्वांनी मराठी भाषेचा जास्तीत जास्त वापर केला पाहिजे ही सुरुवात आपल्या घरापासून करायला हवी अशा गोर्धी मुळेच मराठी दिन साजरा केल्याचे खेरे सार्थक होईल.

- संजीवनी जाधव-पाटील, सहाय्यक सचालक
(माहिती), कोकण विभाग, नवी मुंबई

કેંદ્રવર્તી અર્થસંકલ્પ (ન્યુકિલિઝ બજેટ) યોજને અંતર્ગતર્જ સાદર કરાવે!

प्र कल्प अधिकारी, एकात्मिक आदिवासी विकास प्रकल्प, जव्हार जि.पालघर यांचे अधिनस्त असलेल्या जव्हार, मोखाडा, विक्रमगड व वाढा या चार हैतालुक्यातील लाभार्थ्यासाठी केंद्रवर्ती अर्थसंकल्प (न्युक्लिअस बजेट) योजने अंतर्गत सन २०२२-२३ या आर्थिक वर्षामध्ये अनुसुचित जमातीच्या लाभार्थ्याकरीता खालील प्रमाणे उत्पन्न वाढीच्या योजना राबविण्यात येणार असून, योजनांचा प्रत्यक्ष लाभ घेण्याकरीत इच्छुक अनुसुचित जमातीच्या लाभार्थ्याकडून दिनांक २४/०२/२०२३ पर्यंत अजमाफियात येत आहे, अर्जाचा नमुना या कार्यालयामार्फत विनामुल्य उपलब्ध करून दिला जाईल. योजनेचे नांव गट व अर्जासोबत जोडावयाची आवश्यक ती कागदप्रांचे छायांकित प्रत (स्वसाक्षांकित प्रती) पुढीलप्रमाणे : गट अ : अनुसुचित जमीतीच्या शेतकऱ्याने लागवड केलेल्या क्षेत्रास तारेचे कुंपण तयार करण्यासाठी DBT व्हारे अर्थसहाय्य देणे. अनुसुचित जमातीच्या शेतकरी लाभार्थ्यासाठी ५०० मोगरा लागवडीसाठी अर्थसहाय्य देणे (२० आर क्षेत्र), अनुसुचित जमातीच्या लाभार्थ्याना शेततळ्यावर प्लास्टिक अस्तर करणासाठी अर्थसहाय्य देणे. (२४X२४). अर्जासोबत जोडावयाची आवश्यक ती कागदप्रांचे छायांकित प्रत (स्वसाक्षांकित प्रती) पुढीलप्रमाणे जातीचा दाखला किंवा जात वैद्यता प्रमाणपत्र, रहिवासी दाखला, दारिद्र रेषेखालील दाखला, उत्पन्न दाखला (गतवर्षाचा), आधार कार्ड, रेशन कार्ड, बॅक पासबुक, ग्रामसभेचा ठराव व ग्रामपंचायत नाहरकत दाखला, कलर फोटो यापूर्वी योजनेचा लाभ न घेतल्याचे हमीपत्र / स्वघोषणापत्र जमिनीचा ७/१२ उतारा. गट अ : अनुसुचित जमातीच्या लाभार्थ्याना विविध व्यवसायात करण्यासाठी डिबीटीच्या माध्यमातुन अर्थसहाय्य देणे. अर्जासोबत जोडावयाची आवश्यक ती कागदप्रांचे छायांकित प्रत (स्वसाक्षांकित प्रती) पुढीलप्रमाणे जातीचा दाखला किंवा जात वैद्यता प्रमाणपत्र, रहिवासी दाखला, दारिद्र रेषेखालील दाखला, उत्पन्न दाखला (गतवर्षाचा), आधार कार्ड, रेशन कार्ड, बॅक पासबुक, ग्रामसभेचा ठराव व ग्रामपंचायत नाहरकत दाखला, कलर फोटो, यापूर्वी योजनेचा लाभ न घेतल्याचे हमीपत्र / स्वघोषणापत्र गट अ : अनुसन्चित जमातीच्या बचतगटाम तिविध ल्यातमाय करण्यासाठी डिबीटीच्या

माध्यमातुन अर्थसहाय्य देणे. अर्जसोबत जोडावयाची आवश्यक ती कागदपत्रांचे छायांकित प्रत (स्वसाक्षाकित प्रती) पुढीलप्रमाणे बचतगट नोंदणी प्रमाणपत्र, बचत गटाचे बँक खाते पासबुक, बचत गटाच्या नावाचे ग्रां.पं. ठराव व नाहरकत दाखला, लाभार्थ्याचे फोटो रजिस्टर, बचतगटाची जागेबाबत स्वतःची अगर खाजगी जागा भाडेतत्वार घेतलेले संमतीपत्र. (लाभार्थ्याचे जातीचे दाखले, आधार कार्ड, रहिवासी दाखले, यापुर्वी लाभ न घेतल्याचे हमीपत्र/स्वघोषणापत्र) गट क : आदिवासी संस्कृतीवर लघु चित्रपट तयार करणे (Short Film) अर्जसोबत जोडावयाची आवश्यक ती कागदपत्रांचे छायांकित प्रत (स्वसाक्षाकित प्रती) पुढीलप्रमाणे बचतगट नोंदणी प्रमाणपत्र, बचत गटाचे बँक खाते पासबुक, बचत गटाच्या नावाचे ग्रांपं पंचायत ठराव व नाहरकत दाखला, लाभार्थ्याचे फोटो रजिस्टर, बचतगटाची संमतीपत्र. लाभार्थ्याचे जातीचे दाखले, आधार कार्ड, रहिवासी दाखले, यापुर्वी लाभ न घेतल्याचे हमीपत्र / स्वघोषणापत्र) (स्थानिक पातळीवरील लघु चित्रपट तयार करण्याचा अनुभव असणाऱ्या गटास प्राधान्य देण्यात येईल.) लाभार्थ्याना व्यक्तिशः एकाच योजनेकरिता अर्ज दिला जाईल व एकाच योजनेकरिता अर्ज करता येईल. यापुर्वी लाभ घेतलेल्या लाभार्थ्यानी अर्ज करू नये. अर्ज सादर करण्याची अंतिम तारीख २४/०२/२०२३ पर्यंत कार्यालयीन कामकाजाच्या वेळेत राहील. लाभार्थ्यानी या पुर्वी या कार्यालयात सादर केलेले सर्व अर्ज बाद करण्यात येत असून इच्छुक लाभार्थ्यानी नव्याने अर्ज करणे बंधनकारक आहे. लाभार्थी निवड निकष : लाभार्थी निवड करतांना प्रथम आदिम जमातीचे लाभार्थी, दारिद्र रेषेखालील लाभार्थी, दिव्यांग (अपंग), विधवा, परितक्ता, निराधार महिला यांना प्राधान्याने योजनेचा लाभ देण्यात येईल. नंतर जसे अर्ज प्राप्त होतील त्यातील कमी उत्पानापासून ते जास्त उत्पन्नार्प्यंत यादी तयार करून त्यानुसार लाभ दिला जाईल. आवश्यक ती कागदपत्रे, अर्जाची जेष्टता, उपलब्ध निधी, प्राप्त लक्षांक व तालुकानिहाय निश्चित केलेला लक्षांक या निकषावर लाभार्थ्याची निवड केली जाईल. असे आवाहन एकात्मिक आदिवासी विकास प्रकल्प, प्रकल्प अधिकारी तथा सहाय्यक जिल्हाधिकारी, अयागी मिंड यांनी केले

पान ३ वर्षम्....

मंगळवेदा पोलिसांना देण्यात आली. त्यानंतर पोलिसांनी घटन

येऊन तिन्ही मृतदेह पंचनामा करून शवविच्छेदनासाठी पाठवून दिविर्यादी दत्तात्रेयाच्या फिर्यादीवरून असोपी समाधान महादेव लोहार याला अटक केली. चौकशीत समाधान याने आपला गुन्हा कबुल व शेतीच्या बांधवरून झालेल्या वादामुळे आपण या तिन्ही महिलांची हुकुदळ घालून तसेच दगडाने ठेचून हत्या केल्याचे कबुल केले. या पोलिसांनी समाधानवर तिही हत्येचा गुन्हा दाखल केला असून न्यायालयात उभे केले असता न्यायालयाने २८ फेब्रुवारीपर्यंत पोलीस निरीक्षण दिली आहे. या प्रकरणी मंगळवेळा पोलीस ठाण्याचे पोलीस निरीक्षण अधिक तपास करीत आहेत.

तील बालकंजी बारी शाळेजवळ अशोक वाघमारे हा उ

दोघा आरोपीनी अचानक येऊन त्याच्यावर धारधार शस्त्राने हळ्ळा केला
डोक्यात दगाड घातला त्याला जागीच ठार केलं आणि त्यानंतर घटनास्थै
पळ काढला होता.अशोकच्या खुना प्रकरणी मध्यवर्ती पोलीस ठाण्यात
दाखल करून आरोपीचा शोध घेण्यासाठी स्थानिक पोलीस व उल्हा
गुन्हे शाखेचे पथक समांतर तपास करत असतानाच १९ फेब्रुवारी
उल्हासनगर गुन्हे शाखेचे वरिष्ठ पोलीस निरीक्षक राजेंद्र अहिरे यांना
माहितीच्या आधारे दोन्ही आरोपींचा ठावठिकाणा लागला होता.त्यानंतर
आरोपी अमित हा अंबरनाथ शहरात लपून बसल्याची माहिती मिळताच
शाखेच्या पोलीस पथकाने अंबरनाथमधून त्याला ताब्यात घेतले. दोघांना उल्हासनगर गुन्हे शाखेच्या कार्यालयात आणून त्यांच्याकडे च
केली असता, दोघांनी हत्या केल्याची कुबली पोलिसांना दिली. ते
दोघांना मध्यवर्ती पोलिसांच्या ताब्यात देण्यात आलं.मध्यवर्ती पोलीस टॅक्सी
वरिष्ठ पोलीस निरीक्षक मधुकर कडु आणि तपास अधिकारी पोलीस निरीक्षक
सुहास आव्हाड आणि त्यांची टीमने आरोपीची सखोल चौकशी सुरु वै

माबाईलवस्तुम त्याव्यात घाद ...
शी केली असता प्रामरब्याने नाशिक शहर आणि श

यांच्यात जाता जस्ता, प्रामुख्याने नालोक शहू जाणी राहणारा ओझर, पिंगळावार, आडगाव परीसरात असे रबर बॅन्ड विक्री होत असे माहीती मिळाली. याशिवाय मयतास घटनेच्या चार ते पाच दिवस मारण्यात आले असल्याचा अभिप्राय वैद्यकीय अहवाल पोलिसांना मिळाले होता. दरम्यान स्थानिक गुन्हे शाखेच्या एका पथकाने घटनास्थळ परिमिळून आलेल्या भौतिक व तांत्रिक बाबींचे अचूक विश्लेषण केले व विश्लेषणाच्या आधारे खेरवाडी परिसरातून शरद व संत शिंदे आणि उल्लिक शेख (दोघे रा. खेरवाडी, ता. निफाड, दोघे मुळ रा. मानोली मानवत, जि. परभणी) यांना ताब्यात घेण्यात आले. ताब्यातील दोयांनी उपन्हा कबुल केला. दोघे तरुण खेरवाडी येथील शेतकी जगदीश संगमने संदीप संगमनेरे यांच्या शेतात सालदार म्हणून शेतीकाम करत होते. जगदीश संगमनेरे यांनी मार्गील महीन्यात पेठ फाटा, नाशिक शहर परिवहितेश नावाच्या मजूरास शेती कामकाजासाठी खेरवाडी येथे आणले तेव्हापासून हितेश हा सालदार शरद व आलीम यांचेसोबत शेतीकाम होता. दिनांक ७ फेब्रुवारी रोजी रात्रीच्या हितेश आणि शरद यांच्यात मेधेण्यावरून वाद-विवाद झाले. त्यात हितेश याने शरद व आलीम नाशिकहून पोंरं घेवून येतो व तुमचा बेत पहातो अशी धमकी दिली होत धमकीची राग मनात धरून आलीम याने हितेशच्या डोक्यात लोखंडी प्रहार केला. त्या हल्ल्यात हितेश रक्तबंबाळ होत जर्मीनीवर कोसळू झाला. याच दरम्यान त्यांचे मालक जगदीश संगमने, संदीप संगमनेरे व त्यांचा मुलगा योगेश संगमनेरे असे त्याठिकाणी आले. त्यावेळी घटनास्थळ घडलेला प्रकार पाहून गावात बदनामी होईल तसेच बटाइने करत असलेला जर्जिल आणि शेती कामास पुन्हा मजूर मिळाऱ्याने नाही यादृष्टीने मालक जवळ व संदीप यांच्या सांगण्यावरून सालदार शरद याने बाजूस पडलेल्या कु-हितेशच्या गळ्यावर व मानेवर घाव घालून त्याचे धड व शीर वेगळे त्यानंतर हितेशच्या मृतदेहाची विल्हेवाट लावण्यासाठी त्यांची सर्वांनी मृतदेह व शीर हे वेगेवगळ्या गोणपटात टाकून त्यास तारेने बांधून त्यांचे स्विफ्ट कारमधून सायखेडा गावाच्या दिशेने जावून सायखेडा गाव गोदावरी नदीवरील पुलावरून मृतदेह व शीर असे नदीत फेकून दिले. संदीप व योगेश हे मोरतसायकलने स्विफ्ट गाडीच्या पुढे पुढे चालून गेला काही अडचण येते का? याची चाचपणी करत होते. खुनाचा गुन्हा उघाणाण्याकामी स्थानिक गुन्हे शाखेचे पोलीस निरीक्षक हेमंत पाटील, सोलापोलीस स्टेशनचे सहायक पोलीस निरीक्षक पप्पू काढी, पोउनि गायकवाड, स्थानिक गुन्हे शाखेचे हे.कॉ. जालिंदर खाराटे, पोना विकाकड, मुशांत मरकड, प्रितम लोखडे, हेमंत गिलबिले, रवंदिटर्ले, पिंगळ, कपालेश्वर ढिक्ले, नवनाथ वाघमोठे, प्रदिप बहिम, हेमंत गरुड, काकड आर्दीच्या पथकाने अहोरात्र मेहनत घेत हा क्लिष्ट आणि आव्हान गुन्हा उघडकीस आणला आहे. पोलीस पथकाने केलेल्या उत्कृष्ट काम दखल घेत पोलीस अधीक्षक शहाजी उमाप यांनी तपास पथकास २५ हजार बक्षीस जाहीर करून सर्वांचे अभिनंदन केले आहे.

जमौन हडपण्याचा डाव अंगाशी..

यानी पाटील याना मी ५० लाख रुपये देतो पण मला सिक्क्युरिटी काही तरी लिहून पाहिजे असे सांगितले. त्यावर डॉ.पाटील यानी झंबवडॉ.शिरागावी हे गोकाक येथील आपली मोकाच्या॒२२रुंठे जागा त्याना देण्यास तयार आहेत असे सांगितले. त्यानुसार शिरागावी यांनी ५० ला

बघून डॉ. सचिन शिरागावी हे त्याचेवर चिडून होते. काही ही करून यातून म

गळिडकारत शिव्या ही देत होती. त्याला भिती दाखविण्यासाठी त्याला मारत होता. मारेकन्याने सुमनबाईचा खून का व कशासाठी केला. शोध घेणे

ही होती. दि.१५ फेब्रुवारी रोजी ती नेहमी प्रमाण सकाळी लवकरच मच्छी विकण्यासाठी बाहेर पडली. सकाळी दहा वाजेनच्या सुमारास ती डिंगणी येथील आपल्या बहिणीच्या घरी गेली. हल्ही उन्हाळा असल्याने व कडक ऊन पडत असल्याने ती त्या दिवशी दुपारपर्यंत आपल्या बहिणीच्या घरीच राहिली. दुपारी ३ नंतर ती टोपली घेऊन मच्छी विकण्यासाठी गेली. सायंकाळी मच्छी विकून परत येत असताना जंगलातील भागात एका निर्जन ठिकाणी तिच्या आडवे जयेश गामेरे हा आला. तो आधीच दारुच्या नशेत होता. त्याला अजून दारु पाहिजे होते. सईदाकडे मच्छी विकून पैसे आले आहेत याची त्याला कल्पना होती. तिच्याकडून दारुसाठी पैसे घ्यायचे असा विचार त्याने केला. तो तिच्या आडवे आल्यावर त्याने ये मावसे जरा थांब मला मच्छी पाहिजे असे सांगितले. यावेळी तिने मच्छी काही शिल्हक नाही उदया आणते असे सांगितले. पण तो काही ऐकायला तयार नव्हता. तो दारुच्या नशेत असल्याने ती त्याला बाजुला हो मुद्दया म्हणत बाजुला हाकत होती. पण तो तिची वाट आडवून धरत होता. तो तिला काही पुढे सोडत नव्हता. मला मच्छी तर दे. नाहीतर मला दारुसाठी १०० रूपये दे असे म्हणत तो तिच्या मागे लागला. ती त्याला मच्छी ही नाही आणि पैसे ही नाहीत मला माझा संसार आहे. तुझ्या सारख्याच्या नादाला लागून माझी पोरा बाळे रस्त्यावर आणू का? माझे ही हातावरचे पोट आहे मला जावू दे म्हणत तिने त्याला बाजुला ढकलले. तो दारुच्या नशेत असल्याने तो बाजुला जावून पडला. त्याच्या अंगला जरा से खरडले. त्याला राग आला. एक तर पैसे देत नाही मच्छी देत नाही आणि उलट मलाच पाडते म्हणून तो धडफडत उठला. पुढे जाणाऱ्या सईदाला त्याने आडवून धरले. तो तिच्याकडे पैसे हिसकावून घेत असताना दोघात झटपट झाली त्यावेळी जंगलातील त्या निर्मुख रस्त्यावर काणीच नव्हते. अंधार पडत चालला होता. दुर कुठे तरी एकादा लाईटचा दिवा चालू होता. त्या झटापटीत तिची टोपली बाजुला दूर जावून पडली. त्याने ही तिला ढकलत खाली पाडले. आणि बाजुलाच पडलेला एक मोठा दगड उचलला आणि तिच्या डोक्यात दोन तीनदा हाणला. त्यासरशी तिच्या डोक्यातून मोठया प्रमाणात रक्तस्राव सुरु होऊन जागीच तिचा मृत्यु झाला. तिचा आपल्या हातून खून झाल्याचे बघून त्याने तिला बाजुला फरफट ओढत नेऊन एका झाडाच्या बाजुला टाकले आणि तेथून तो काहीच झाले नसल्याच्या अविर्भावात निघून गेला. इकडे सकाळी मच्छी विकण्यासाठी गेलेली सईदा रात्री उशिरा पर्यंत घरी परत न आल्याने तिचा पती रिझावान आणि त्याची मुले यितेत होती. त्यांनी डिंगणी येथे तिच्या बहिणीच्या घरी चौकशी केली असता तेथे ही सईदा नसल्याचे लक्षात आल्यावर त्यांनी तिचा वाडी वस्तीवरील जंगलातील रस्त्यात तिचा शोध घेतला पण तिचा कुठेच शोध लागत नसल्याने रात्री उशिरा त्यांनी रत्नागिरी पोलीस टेस्टेशन गाठून सईदा ही बेपत्ता झाल्याची तक्रार दाखल केली. दुसऱ्या दिवशी सकाळी सांगेश्वर पोलीसांना पिरदवणे जंगलातील निर्जन रस्त्यावर एका ५० वर्षीय माहिलेचा दागडाने ठेवलेला अवस्थेतील मृतदेह मिळून आला. बाजुलाच काही अंतरावर एक टोपली पडली होती. तिला काही अंतरावरून फरफट आणल्याच्या खुणा ही दिसत होत्या. रत्नागिरी पोलीस कडून एक ५० वर्षीय माहिला बेपत्ता असल्याची माहिती त्यांना आधीच मिळाली असल्याने त्यांनी तशी माहिती रत्नागिरी पोलीसांना दिली. घटनास्थळी मयत महिलेच्या नातेवार्डकांना घटनास्थळी बोलावून घेण्यात आले. रिझावान सम्यद यांनी मयत महिलेची ओळख तिच्या अंगावरील साडीवरून आपली सईदा ही असल्याचे संगेश्वर पोलीसांना पटवली. पोलीसांनी घटनास्थळाचा आणि मयताचा पंचनामा करून मृतदेह शवविच्छेदनासाठी रत्नागिरी येथील सरकारी रुग्णालयात पाठवून दिला. मयत सईदा ही मच्छी विकण्याचा धंदा करीत असल्याने तिचा अशाप्रकारे कोण खून करेल याची शंका पोलीसांना येत होती. पोलीस या घटनेचा तपास करीत असताना घटना घडून पाच सहा दिवस झाले तरी या घटनेचा तपास काही लागत नव्हता. त्यामुळे ते संशयीत आरोपी पर्यंत पोहचू शकत नव्हते. या घटनेसंदर्भात पोलीसांनी काही जणांच्याकहे चौकीरी केली. सईदाचा खून हा पैशाकरिता झाला असावा अशी शंका पोलीसांनी होती. कारण घटनेच्या दिवशी मच्छी विक्री करून आलेले पैसे तिच्याजवळ नव्हते. या दरम्यान पोलीसांनी काही संशयीत तरुणावर नजर ही ठेवली होती. या घटनेचा तपास स्थानीक गुन्हे अन्वेषणाचे पोलीस ही करीत होते. त्याना या घटनेसंदर्भात एका गुप्त खबर्याने माहिती दिली की पिरदवणे बौद्धवाडी येथील जयेश रमेश गामेरे आणि मयत महिलेची घटनेच्या दिवशी भांडणे झाली होती. यावरून पोलीसांनी जयेश गामेरे याला ताज्यात घेऊन त्याच्याकडे मयत सईदा हिच्या खूनाविषयी चौकशी केली असता तो पोलीसांना उडवाउडवीची उत्तरे देत होता. पोलीसांनी त्याला पोलीसी खाक्या दाखविताच त्याने आपला गुन्हा कबुल करून तो का आणि कशसाठी केला याची माहिती पोलीसांना देत आपला गुन्हा कबुल केला. त्याने आपला गुन्हा कबुल केल्यावर पोलीसांनी मयत सईदा हिच्या पतीच्या फिर्यादीवरून सईदा रिझावान सम्यद (५०) हिच्या डोक्यात दगड घालून खून केल्या प्रकरणी जयेश रमेश गामेरे (२३) याच्या विगेधात भा दं बी. कलम ३०३ प्रमाणे गन्हा दाखवल करून त्याला

.कोर्टासमेर उभे केले असता मा.कोटानि त्याला २४ फेब्रुवारी पर्यंत

कोठडी सुनावली. या घटनेचा तपास जिल्हा पोलीस अधिक्षक धनज कलंकार्फी आणा पोलीस अधिक्षक उगाशी मायकलाव वारेन पोलीस

कुलकणा, अपर पालास आधक्षक जयत्रा गायकवाड, तसेच पालास उप.विभागीय अधिकारी सचिव बारी यांच्या मार्गदर्शनाखाली संगमेश पोलीसांनी केला.

महिलेची हत्या करणारा दिसला...

भरण्याची तिला घाई झाली होती, कारण घरात इतरही कामे तिल करायची होती. दरम्यान मालेगावी गेलेला भास्कर हा मका विकून घर आल्यानंतर त्याला त्याची पत्नी घरात व शेतात दिसली नाही. त्यामुळे तिल तो शोध घेवू लागला. कांदा पिकाळा पाणी भरताना इतर लोक दिसत होते पण सुमनबाई काही दिसत नव्हती, त्यामुळे भास्कर चिंताक्रांत झाला आर्थिमार्ग त्याने ही गोष्ट आजूबाजूच्या शेतकऱ्यांना आणि नातेवाईकांना संगितला तेंव्हा सर्वांनी त्याच्या शेतात धाव घेतली आणि बेपत्ता सुमनबाईला शोलागले, मात्र ती कुठेचे मिळून आली नाही. दरम्यान काही गुराश वनजमिनीच्या जंगलात गुरे चारायला घेवू गेले असता जंगलातील एक नाल्यात अर्धवट स्थितीत नगावस्थेत एका महिलेचा मृतदेह पुरलेला दिसला आला. ते गुराढी घाबरून गेले. त्यांनी ताबडतोब याची माहिती गावातील कालोकांना दिली. ही माहिती मिळताच भास्कर बिचकुलेसह काही लोकांनी वनखात्याच्या नाल्याकडे धाव घेतली असता अर्धवट स्थितीत एक मृतदेह जमिनीत पुरलेला दिसला, त्यामुळे एकच खळबळ उडाली. या घटेची माहिती मालेगाव तालुका पोलीस ठाण्याला कळवण्यात आली. सहाय्यक पोलीस निरीक्षक हेमंत पाटील, उपनिरीक्षक विशाल पाटील पोलीस कर्मचाऱ्यांसाठी घटनास्थळी दाखल झाले आणि घटनास्थळ व मृतदेहाचा पंचनामा करून मृतदेह पोस्टमार्टमसाठी मालेगाव येथील शासकीय सामान्य रूणालय पाठवण्यात आला. वनखात्याच्या जंगलात नाल्यामध्ये मिळालेला मृतदेह बेपत्ता झालेल्या सुमनबाईचा होता. तो नगावस्थेत होता. अज्ञात मारेक-च फावडीने किंवा धारदार हत्याराने तिला ठार मारून तिचा क्रूरपणे खून केला होता आणि पुरावा नष्ट करण्यासाठी तिचा मृतदेह वनजमिनीत दागड व मारीखात लपवला होता. मयताचे दोन्ही पाय घोट्यापासून तोडून टाकण्यात आले होते. मुंडकेही धडापासून वेगळे करण्यात आले होते. भास्कर बिचकुले यांच्या शेतापासून सुमारे एक किं.मी. अंतरावर मृतदेह आणुन टाकण्यात आला होता धडापासून जवळच दोन्ही पाय पडलेले होते आणि मृतदेह नगावस्थेत मिळाल्याने खळबळ उडाली होती. मारेक-च्याने सुमनबाईचा कोणत्या तहत्याराने क्रूरपणे खून केला होता. या घटनेची खबर गावात व तालुकापासरताच लोकांनी घटनास्थळी धाव घेतली. लोकांची गर्दी जमा झाली. मृतदेहाची केलेली भयानक अवस्था पाहून संतापाच्या प्रतिकिया उमटत होत्या दरम्यान मालेगाव तालुका पोलीस ठाण्याला गुन्हा रजि. नं. ५६ / २०२३ ते भा.दं.वि. कलम ३०२ व २०१ प्रमाणे गुन्हा दाखल करण्यात आला. अतिश कर व भेदवरन टाकणारी घटना घडली होती. शेतात तपारच्या वेळी कां

पोलिसांना आव्हानातक्मक ठरल होते. या खुनाच्या गुन्ह्याचे गाभीय ओळखून पोलीस अधीक्षक शहाजी उमाप यांच्या मार्गदर्शनाखाली अप्पर पोलीस अधीक्षक अनिकेत भारती, उपविभागीय अधिकारी पुऱ्कराज सुर्यवंशी, स्थानिक गुन्हे शाखेचे पोलीस निरीक्षक हेमंत पाटील, सहाय्यक पोलीस निरीक्षक मयुर भार्मे, मालेगाव तालुका पोलीस ठाण्याचे सहाय्यक पोलीस निरीक्षक हेमंत पाटील आर्दीनी घटनास्थळाला भेट देवून परिस्थितीची बारकाईने पहाणी केली. घटनास्थळी फैरैन्सीक पथक व शान पथकास पाचारण करण्यात आले. पोलिसांनी घटनास्थळी ठिय्या मांडून अहोरात्र तपासाला सुरुवात केली. भौतिक पुरावे व प्रत्यक्षदर्शनी बघितलेल्या आरोपीचे व मिळालेल्या वर्णनावरून पोलिसांनी मारेकन्याचा शोध घ्यायला सुरुवात केली. तर तिकडे मारेकरीच चांदीचे वाळे घेवून करंजगव्हाण येथील एका सोनाराच्या ढुकानात विकायला आला. त्याचा सोनाराला संशय आल्याने त्याने त्याच्याकडून वाळे विकत घेण्यास स्पष्टपणे नकार दिल्याने मारेकरी निघून गेला. दरम्यान या सोनाराने तातडीने या घटनेची माहिती पोलिसांना दिली. पोलिसांनी त्याच्याकडून माहिती घेवून सी.सी.टी.व्ही. फुटेज मिळवले. फुटेजमध्ये मारेकरी स्पष्टपणे दिसत होता आणि तो परिसरातच फिरत असावा म्हणून पोलीस त्याला शोधू लागले. संशयित आरोपीचे मिळालेले वर्णन व त्याने परिधान केलेल्या कपड्यावरून शोध घेत असतांना तो डोंगराळे गावाच्या शिवारात असल्याची खबर पोलिसांना मिळाली. मग पोलीस पथकाने डोंगराळे गावाजवळील तलावाकडे धाव घेवून त्याला पकडण्याचा प्रयत्न केला, पण पाठलाग करण्याच्या पोलिसांना चुकवण्यासाठी त्याने चक्र तलावात उडी मारली, मात्र त्यास पोहता येत नसल्याने तो पाण्यात गटांगव्या खाऊ लागला. लक्षत येताच त्याचा पाठलाग करणे स्थानिक गुन्हे शाखेचे पोलीस अंमलदार शरद मोगल व दत्ता माळी यांनी जीवाची पर्वा न करता तलावात उडी घेवून त्याला वाचवले आणि तलावाबाबूर काढले. पोलिसांनी त्याला विश्वासात घेवून त्याच्याकडे विचारपूस केली असता आपण सोने-चांदीच्या दागिन्यासाठी तिचा खून केळ्याची कबुली दिली. त्याचे नाव क्रिण ओमकार गोलाईत (वय ३२) रा. साजवहाळ, ता. मालेगाव, जि. नाशिक असल्याचे कळले. क्रिण गोलाईत याने सांगितले की, दि. ३० जानेवारी रोजी दुपारच्या सुमारास दहिदी गावाचे वनजमिनीलगत असलेल्या शेतात निर्जनस्थळी एक महिला एकटीच काम करत असल्याचे त्याने पाहिले. तिच्या अंगावरचे दागिने पाहून त्याच्या तोंडाला पाणी सुटले. परिसरात कोणीच नव्हते. निजन भाग, त्यात ती एकटी महिला, त्यामुळे ती विरोध करणार नाही याची त्याला खात्री पटली. तिला भीती दाखवून आपण लुटू शकतो हे त्याच्या लक्षात आले होते, त्यामुळे त्याने तिला पाणी पिण्याच्या बहाण्याने व मोरेवाडी गावाचा रस्ता विचारण्याचे बहाण्याने जवळ बोलावले. ती जवळ येताच त्याने तिच्यावर झाडप घातली. तिच्या अंगावरील सोन्याचे दागिने चोरण्याच्या बहाण्याने तिच्याशी झटापटी केली, पण तिने जोरदार विरोध केला. त्याला प्रतिकार करत ती बचावासाठी आरडाओरडा करू लागली. तिच्या आवाजाने लोक जमतील या भीतीने त्याने तिच्या अंगावरील साडीने तिचा गळा आवळला. तिचा श्वास कोंडला. ती तडफळत हात-पाय झाडू लागली, जीवाच्या आकांताने विरोध करू लागली, पण तिचे काही चालले नाही. काही क्षणात ती बेशुद्ध होऊन पडली, तेंव्हा त्या नराधमाने फावड्याने वार करून तिला ठार मारले. त्यानंतर तिच्या गव्यातील सोन्याची पोत व हातातील चांदीच्या पाटल्या काढून घेतल्या. पायातील वाळे निघत नव्हते म्हणून त्याने पाय फावड्याने तोडण्याचा प्रयत्न केला तरी पाय तुले नाहीत म्हणून त्याने तिचा मृतदेह आपल्या मोटरसायकलवर टाकून सुमारे एक किं.मी. अंतरावरील वनजमिनीच्या नाल्यात घेवून गेला. तेथे तिचा मृतदेह टाक्टल्यावर तिच्या अंगावरील सुरुदार्दिक बेपत्ता झाल्याने पोलिसांना त्याचा संशय आला. पोलिसांची तपासाची चक्रे वेगाने फिरू लागली. हत्येचा गुन्हा दाखल झाल्यानंतर स्थानिक पोलिसांबोरबर गुन्हे शाखा युनिट दोनचे पोलीस निरीक्षक शाहूराज रणवरे यांच्या मार्गदर्शनाखाली पथकातील पोलीस अधिकारी आणि कर्मचाऱ्यांनी कसून मेहनत घेत या गुन्ह्यातील संशयित आरोपी हार्दिक शहा या २७ वर्षीय तरुणाला राजस्थान मध्ये पक्कून जाप्याच्या तयारीत असताना, गुन्हे शाखेच्या पथकाने जीआरपीच्या मदतीने मध्यप्रदेशच्या नागदा रेल्वे स्टेशन येथून १५ फेब्रुवरी रोजी चौकशीसाठी ताब्यात घेतले.

भांडणामुळे बेरोजगार प्रियकराचे ...

झाले. या इमारतीच्या एका खोली मधून दुर्गंधी येत असल्याने पोलिसांनी ती खोली उधळून बघितली असता, घरातील बेड मध्ये ३७ वर्ष वयोगटातील एका महिलेचा मृतदेह कुजलेल्या अवस्थेत मिळून आला. वरिष्ठांच्या मार्गदर्शनाखाली या गुन्ह्याच्या तपासाला प्रारंभ केला. पोलिसांनी मृतदेहाची पाहणी केली असता तिच्या शरीरावर मारहाणीच्या जखामा दिसत होत्या. तसेच तिच्या गळा आवळून खून करण्यात आल्याचे प्रथमदर्शनी दिसून येत होते. पोलिसांनी मृतदेहाचा पांचनामा करून तो शवविच्छेदनसाठी रवाना केला. पोलिसांनी इमारती मधील रिहावाणांकडे या घटने विषयी चौकशी केली असता, मृतक महिलेचे नाव मेघा शाह असल्याचे समोर आले. ती आपला पती हार्दिक शाह याच्या सोबत या ठिकाणी भाड्याने राहत होती. परंतु घटनास्थळहून पती हार्दिक बेपत्ता झाल्याने पोलिसांना त्याचा संशय आला. पोलिसांची तपासाची चक्रे वेगाने फिरू लागली. हत्येचा गुन्हा दाखल झाल्यानंतर स्थानिक पोलिसांबोरबर गुन्हे शाखा युनिट दोनचे पोलीस निरीक्षक शाहूराज रणवरे यांच्या मार्गदर्शनाखाली पथकातील पोलीस अधिकारी आणि कर्मचाऱ्यांनी कसून मेहनत घेत या गुन्ह्यातील संशयित आरोपी हार्दिक शहा या २७ वर्षीय तरुणाला राजस्थान मध्ये पक्कून जाप्याच्या तयारीत असताना, गुन्हे शाखेच्या पथकाने जीआरपीच्या मदतीने मध्यप्रदेशच्या नागदा रेल्वे स्टेशन येथून १५ फेब्रुवरी रोजी चौकशीसाठी ताब्यात घेतले.

हार्दिक याला पोलीस ठाण्यात आणून त्याची कसून चौकशी केली असता, या वेगळी माहिती पुढे आली. ती एकूण पोलिस ही चक्रावून गेले. मेघा शाह आणि हार्दिक शहा हे दोघे पतिपती नसून ते नालासोपारा येथील विजयनगर परिसरातील 'सीता सदन' या इमारतीमध्ये लिव्ह-इन रिलेंशिपमध्ये राहत होते. मेघा शाह हिंवे खोली मेघा धनसंग तोरवी असे होते. ती मूळची राजस्थानची होती. ती मुंबईत परिचारिका म्हणून काम करीत होती. तर हार्दिक शहा राजस्थानमधील एक प्रतिष्ठित आणि धनाढ्य तरुणाचा मुलगा होता. या दोघांचे प्रेम प्रकरण सुरु असल्याने ते लिव्ह-इन रिलेंशिपमध्ये धनसंग तोरवी असे होते. हार्दिक हा बेरोजगार होता. त्याला कुठला कामधंदा नव्हता. त्यामुळे दोघांमध्ये पैशांवरून नेहमी वाद होऊन भांडण होतं असायचे. रोजच्या भांडणाला पती कंटाळला होता. त्यामुळे तो वैतागून गेला होता. शेवटी ११ फेब्रुवरी रोजी पैशांवरून या दोघांत कडक्याचे भांडणे झालीत. भांडणाच्या नांदत हार्दिक याने मेघाचा टॉक्हलेने गळा आवळून तिची हत्या केली. त्यानंतर तिचा मृतदेह बेडमध्ये टाकून तो कुजला व त्याचा वास येऊ लागला. त्यामुळे इमारती मध्ये दुर्गंधी पसरली. मेघाची हत्या कुजला तो तुलिज पोलीस ठाणे परिसरात बराच वेळ फिरत होता, त्यानंतर मात्र तो राजस्थान जाणारी गाडी पक्कून पक्कून पर्णून गेला. मात्र पोलिसांनी त्याला बरोजगार नागदा मधून अटक केली.

वाळूमाफियांशी साटेलोटे शासनाची फसवणूक; पाथरी तहसीलदारांच्या चौकशीचे जिल्हाधिकाऱ्यांनी दिले आदेश

पाथरी/लक्ष्मण उजगरे

पाथरी तालुक्यातील गैंडगाव नदी किनारी वाळू माफियांनी साठेलेली ८०० ते ९०० ब्रास वाळू, संबंधित मंडळ अधिकाऱ्यांने दिनांक २४ जेनेवारी रोजी ही वाळू जस करून ५०० ब्रास वाळू, जस केली असल्याचा अहवाल तहसील कायालयात सादर केला होता व त्याची कायालयाच्या आवक नोंद वहीत आवक अनुक्रमांक ७०२१ वर नोंद ही केली होती, परंतु तहसीलदार सुमन मरे व महारुतु सहाय्यक किंवर लांडे यांनी आवक नोंद वहीत खाडांबोढ करून ती

वाळू ५० ब्रास असल्याचे दाखवून शासनाची फसवणूक केली आहे. अशी तक्रार लक्ष्मण उजगरे यांनी पुराव्यासह जिल्हाधिकारी आँचल गोयल यांच्याकडे केली होती. जिल्हाधिकारी आँचल गोयल यांनी प्रकरणाची दखल घेत तात्काळ चौकशी चे आदेश दिले आहेत.

याबाबत सविस्तर माहिती असी की, परभणी जिल्हाधिकारी त्याची पाथरीचे उपविभागीय अधिकारी यांना दिलेल्या निवेदनात लक्ष्मण उजगरे यांनी म्हटले आहे की गैंडगाव येथे नदीप्रातारू उपसा केलेली ८०० ते ९०० ब्रास पेक्षा जास्त वाळूची माफियाने साठवणूक केली

होती. या वाळूची विलेवाट लावताना वाळूमाफिया आणि यांनी तहसीलदार सुमन मरे व महारुतु सहाय्यक किंवर लांडे यांनी संबंधित मंडळ अधिकाऱ्यांने ५०० ब्रास वाळू, जस करून दाखवल केलेला अहवाल गहाळ करून केवळ ५० ब्रास वाळू आहे असे दाखवत आवक नोंदवूतील अनुक्रमांक ७०२८ वरील नोंदी तील ५०० ब्रास वाळू जस चा ठिकाणी खाडांबोढ करून शुन्य (०) कट करून केवळ ५० ब्रास वाळू, जस असे आवक नोंद वहीत दर्शविले आहे व ५० ब्रास वाळूचा बनावट (घोटा) पंचनामा तापार केला आणि ...पान ७ वर

संत गाडगेबाबांनी कीर्तनाच्या माध्यमातून लोकप्रबोधनाची प्रबोधनाची चलवळ चालवली -डॉ.दिनेश मौने

लातूर/प्रतिनिधी

संत गाडो महाराजांनी कीर्तनाच्या माध्यमातून लोकप्रबोधनाची चलवळ आधुनिक काळात महाराष्ट्रभर चालवली असे प्रतिपादन महात्मा बसवेश्वर महाविद्यालयाचे प्राचार्य डॉ. दिनेश मौने यांनी केले ते संत गाडो महाराज यांच्या जयंतीनिमित आवोजित विशेष कार्यक्रमात बोलत होते. यावेळी डॉ. रत्नाकर बेगो, प्रा. डॉ.संतोष शेटे, प्रा. मास्ती माझी, प्रा. सामर ठाकुर, नामदेव बेंसरोगे, विनायक लोमाटे, वीशेष उद्योग मोरी, रनेश्वर स्वामी, श्रीमती शेटे आदी उपस्थित पुढे बोलताना प्राचार्य डॉ.दिनेश मौने म्हणाले की, संत गाडो महाराज हे माणसात देव शोधणारो संत होते. स्वतः अशिवत असले तरी त्यांनी आयुष्यभर शिक्षणाचा ध्यास घेतला. मुलाबाळांना शिकवा. तेसी कमी पडले तर सोने विकावा. गरज पडली तर घरातील भाऊंकुंडी विकावा. वेळच आली तर फाटके कपडे घाला. पण पोराबाळांना शिकवा. हा संदेश आयुष्यभर त्यांनी दिला. हातातया खारटजाने दिवसभर गावातील धाण साफ करणारे आणि रात्री ...पान ७ वर

'बालस्नेही गाव निर्माण करण्यासाठी फतेपुरकरांनी पुढाकार घ्या'

औसा/शिवाजी मोर

श्रीमती लक्ष्मीबाई ढेंकेरे माध्यम विद्यालय फेटेपुर या विद्यालयाने शैक्षणिक क्षेत्रामध्ये चांगली कामगिरी केली असून वर्षा खोल्याना महामानवाचे नवे देऊन ज्ञानवर्धनाचे कार्य चांगल्या पद्धतीने होते असल्याचे पाहून समाधान वारते. फेटेपुर गावात येणाऱ्या काठामध्ये बाल स्वेही गाव निर्माण करण्यासाठी संस्थेचे संचालक मंडळ शिक्षक गावातील सरपंच शाळा व्यवस्थापन समितीचे पदाधिकारी व ग्रामसंस्थांनी सर्वतोपरी प्रयत्न करावेत जिल्हा परिषदेच्या माध्यमातून आपणास लागारे

सारंग अनिता माळी सोलायांची चेत्रमन ज्येतीराम साळुंदे व संस्थेचे सचिव प्रा. दत्तात्रेय सुरुवाते आदी मानवर उपस्थित होते. पुढे बोलताना मुख्य कार्यकारी अधिकारी गोयल म्हणाले की आपल्या शाळेचे विद्यार्थी हे उद्याचे देशाचे आदर्श नागरिक घडतील या विद्यार्थ्यांच्या माध्यमातूनच विविध क्षेत्रांमध्ये संस्थेचे वगावाचा नावलौकिक निश्चित करतील असे

सागून इवता दहावीच्या विद्यार्थ्यांना पर्याक्षासाठी व पुढील शैक्षणिक कार्यासाठी त्यांनी शुभेच्छा दिल्या. कार्यक्रमाचे प्रासाताविक संस्थेचे सचिव दत्तात्रेय सुवर्षेचे यांनी करून संस्थेची माहिती दिली संत २०२२ २३ वा शैक्षणिक वर्षाच्या वार्षिक स्नेहसंमेलन कार्यक्रमांमध्ये विद्यार्थ्यांनी देशभक्तीपर तसेच देवी देवतांचे गेते आणि लोकगीताच्या तालावर उत्कृष्ट नृत्य आविष्कार करून प्रेरित कांगांची मने जिंकली वार्षिक स्नेहसंमेलन कार्यक्रम यशावीतेसाठी मुख्याध्यापक अनिल मुळे यांच्या शिक्षक क्षिकेतर कर्मचारी प्रयत्नशील होते.

स्वच्छ, सुंदर, हरित जळगावावासाठी सज्जनशक्तीचा दृढ संकल्प

गांधी रिसर्च फाऊंडेशनच्या उपक्रमाला शैक्षणिक व स्वयंसेवी संस्था, स्वयंसेवकांचा प्रतिसाद

जळगाव/प्रतिनिधी

सज्जनशक्ती केला. महात्मा गांधीजीप्रमाणेच स्वच्छता दूत, आठवड्यातील किमान एक तास स्वच्छतेसाठी, आपल्या परिसरातील विधायक काम करण्याच्या पाच व्यक्तीचे जयंतीनिमित्तेने गांधी रिसर्च फाऊंडेशनने दिलाप्रतीक एकीकरण, स्वच्छता आवोजित केलेल्या स्वच्छ जळगाव... सुंदर अभियान राबविणे, परिसरातील नागरिकांचे प्रबोधन, यात्रू जळगाव शहर, स्वच्छ, सुंदर. अणि हरित करण्यासाठी सर्वसाकेवच विचार करण्याचा दृढ संकल्प आज जळगावातील विविध शाळा, महाविद्यालयांमधील स्काउट, स्कूल, ग्रॅमिकेतून किमान एक वर्ष जोडावे, आठवड्यातील किमान एक तास स्वच्छता विषयासाठी द्यावा. आपल्या परिसरातील किमान पाच व्यक्तींचा एक सूख त्यात करून पुढील तीन महिन्यात घरापर्यंत स्वच्छतेविषयी प्रबोधन करावे. नागरसेवकांच्या माध्यमातून स्वच्छता कर्मचारी यांचेकडून स्वच्छता करून घ्यावी. परिसरातील प्लाटिक कच्चा एक दिवस ...पान ७ वर

एनएसएस, एनसीसी तसेच सामाजिक संस्था व सामाजिक कार्यात सहभाग घेऊ इच्छाच्या व्यक्ती व संस्थांचे प्रतिनिधी अशा ६० च्यावर स्वयंसेवकांनी सहभाग नोंदवला. गांधी रिसर्च फाऊंडेशनचे संचालक तथा गुजरात विद्यार्थी यांची प्रश्नावार्ता केली गुलाबी रुदी डॉ. कुलगुरु डॉ. सुदर्शन अऱ्यांगांची यांची प्रश्नावार्ता केली गुलाबी रुदी डॉ. शहराच्या विकासात, सैंदर्यीकरणात नागरिकांचा सहभाग महत्वाचा ठारी तो दूरीने गांधी रिसर्च फाऊंडेशनतर्फे प्रस्ताव मांडण्यात आले. यात प्रत्येकांने स्वच्छता दूत या भूमिकेतून किमान एक वर्ष जोडावे, आठवड्यातील किमान एक तास स्वच्छता विषयासाठी द्यावा. आपल्या परिसरातील किमान पाच व्यक्तींचा एक सूख त्यात करून पुढील तीन महिन्यात घरापर्यंत स्वच्छतेविषयी जयंतीनिमित्तेने गांधी रिसर्च फाऊंडेशनने एकीकरण, स्वच्छता आवोजित केलेल्या स्वच्छ जळगाव... सुंदर जळगाव... हरित जळगाव संकलना साकार करण्याची प्राथमिकतावरीत आवाहन घेतला. नागरसेवकांच्या माध्यमातून स्वच्छता कर्मचारी यांचेकडून स्वच्छता करून घेतला. याप्रसंगी गांधी रिसर्च फाऊंडेशन आपल्या विविध शाळा, महाविद्यालयांमधील स्काउट, स्कूल, ग्रॅमिकेतून किमान एक वर्ष जोडावे, आठवड्यातील किमान एक तास स्वच्छता विषयासाठी द्यावा. आपल्या परिसरातील किमान पाच व्यक्तींचा एक सूख त्यात करून पुढील तीन महिन्यात घरापर्यंत स्वच्छतेविषयी जयंतीनिमित्तेने गांधी रिसर्च फाऊंडेशनने एकीकरण, स्वच्छता आवोजित केलेल्या स्वच्छ जळगाव... सुंदर जळगाव... हरित जळगाव संकलना साकार करण्याची प्राथमिकतावरीत आवाहन घेतला. नागरसेवकांचा ग्रामीणीकरणात आवाहन घेतला. याप्रसंगी गांधी रिसर्च फाऊंडेशन एक दिवस ...पान ७ वर

भोले की बारात काढून महाराष्ट्रात्री उत्सव साजरा

लातूर/प्रतिनिधी

लातूर तरतुरी महाकाळ प्रतिष्ठानाच्या वेतने ब्रह्मदेव-सरस्वती, चंद्रदेव-मूर्यदेव, नारदमुखी यांचांची अनेक सांस्कृतिक स्वरूपात आगव्यावा वेगव्यावा पद्धतीने होते. या ब्रह्मदेव-पार्वतीची विवाह संस्कृत अर्थात भोले की फौजी-करोडी मौजी, हर हर महादेव, ओम नमः शिवाय चा महाशिवात्रीचा उत्सव साजरा करण्यात आला. महाशिवात्रीच्या पावन वर्षाचे आविष्कारी यांनी महाशिवात्रीच्या विवाहात आवाहन घेतला. या विवाहात आवाहनाचे सामाजिक कायालयात आवाहन घेतला. या विवाहात आवाहनाचे सामाजिक कायालयात आवाहन घेतला. या विवाहात आवाहनाचे सामाजिक कायालयात आवाहन घेतला. या व